

(بررسی استفاده از پلان منعطف در مسکن پایدار)

کیوان اسدی نژاد^{1*}، بابک فضلی مالیدره²

1- دانشجوی کارشناسی ارشد دانشگاه آزاد بابل، keyvan.asadiiii@gmail.com

2- مدیر گروه و عضو هیئت علمی دانشگاه آزاد بابل

چکیده

خانه فضایی برای آسایش انسان پس از سختی کار روزانه مامنی برای استراحت اوست زیرا هر شخص حدود دو سوم هر روزش را در این مکان سپری می کند. بدون تردید کیفیت مطلوب بدون توجه به طبیعت، نورگیری مناسب فضاها و تهویه مطبوع فراهم نمی آید. طراحی های پایدار امروزه به گونه ایست که آینده در آن مبهم می باشد و خود این سوال را به وجود می آورد چرا یک مسکن را پایدار طراحی می کنیم؟ و آیا با تغییر شرایط مانند سالخوردگی همچنان مسکن پایدار خواهد بود؟ طراحی منعطف میتواند پایه ریزی تغییر مسکن پایدار را در جهت مثبت ایجاد کند. مشارکت دادن مالکین در طراحی مسکن به طور کنترل شده، پایداری اقتصادی (مقرون به صرفه بودن) و اجتماعی را ارتقا می دهد و ساکنان با این حس که توان تصمیم گیری در تغییر محیطشان را دارند قدرت مشارکت خود در زندگی را به صورت ناخودآگاه افزایش می دهند. از لحاظ زیست محیطی زمانیکه فرد بتواند نیاز های آینده مانند سالخوردگی و کار در خانه را با انرژی کم حل نماید، خانه مقرون به صرفه می شود. قابلیت انطباق مکرر مسکن با محیط و مصرف کننده باعث تکامل محیط خواهد شد. در طراحی پایدار، هر ساختمان باید به گونه ای طراحی و ساخته شود که نیاز آن به سوخت فسیلی به حداقل ممکن برساند و اثرات منفی ساختمان ها بر محیط به حداقل برساند. این هدف گامی است مستحکم در کاهش مصرف انرژی های فسیلی و فراهم آوردن زندگی مطلوب و احترام به محیط زیست و همچنان کمک به ذخیره سازی منابع انرژی برای نسل های آینده می باشد اما این مهم باید با تغییر شرایط زندگی افراد ثابت مانده و آسایش محیطی حفظ شود که لازمه ی آن انعطاف پذیر بودن می باشد.

واژه های کلیدی: مسکن پایدار، انعطاف پذیری، مسکن مقرون بصره، بهره وری انرژی، معماری پایدار

مقدمه

رشد سریع شهرها و شهرنشینی به همراه خود، موضوعات و پیامدهای بسیاری را در زمینه های مختلف از جمله مصرف انرژی به همراه داشته است که از دو جنبه ایجاد آلودگی زیست محیطی و کمبود و محدود کردن منابع، شهرستان ها و کلان شهرها را با مشکل روبه رو کرده است. از آنجا که صنعت ساختمان حدود ۳۰ تا ۴۰ درصد مصرف انرژی کل جهان را به خود اختصاص می دهد مباحث صرفه جویی و انرژی، در مقیاس ساختمانها و در حیطه دانش معماری واجد حساسیت بسیار زیادی است. (Perez, Lombard .et.al , 2008 : 394) ایران نیز با بررسی هایی در طول سال های اخیر دچار افزایش فزاینده در شهرنشینی بوده است که این موضوع استفاده بیشتر از منابع انرژی را موجب گردیده است. (Isazadeh , Mehranfar , 2011) با توجه به ضرورت و اهمیت دسترسی به انرژی برای توسعه و محدودیت منابع انرژی هایی که امروزه مورد استفاده انسان قرار دارد حفاظت از منابع انرژی و استفاده بهینه از آن ضروری است از آنجا که شهرها مصرف کننده های اصلی انرژی به